

Totuus vääryyden vallassa

Room. 1:18-32

18. **Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa.**

19. **Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän keskuudessaan.**

Onhan **Jumala ilmoittanut** sen heille,

20. **sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan. Siksi he eivät voi mitenkään puolustautua.**

21. **Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.**

22. **He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi.**

23. **He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi.**

24. **Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa.**

25. **He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Amen.**

26. **Sen tähden Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naispuoliset heistä ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen,**

27. **ja samoin miespuoliset ovat luopuneet luonnollisesta yhteydestä naiseen ja kiihkossaan syttyneet toisiinsa. Miehet ovat harjoittaneet riettautta miesten kanssa ja ovat villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä pitikin saada.**

28. **Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan tekemään sopimattomia.**

29. **He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkisyyttä. He ovat juurujen levittäjiä**

30. **ja panettelijoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylimielisiä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,**

31. **ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja armottomia.**

32. **Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista tekevät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ainoastaan itse tee niin vaan myös osoittavat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin.**

Ihminen synnissä

Mitä jokainen ihminen tietää Jumalasta? Mihinkä se perustuu? Mitä seuraa siitä, jos ihminen hylkää Jumalan ilmoituksen? Mitä synti on olemukseltaan? Mihin se käytännön elämässä johtaa? Näitä kysymyksiä Paavali käsittelee tässä kuuluisassa jaksossa Roomalaiskirjettä, josta on käyty kiivasta väittelyä suomalaisia oikeusistujia myöten.

Jumalan viha

Kerrottuaan Roomalaiskirjeen teeman, pelastuksen evankeliumin voimalla Paavali siirtyy kuvaamaan sitä järkyttävää tilaa, mistä ihmiset tulisi pelastaa. Kysymys ei viime kädessä ole synnin tuottamasta moraalisesta turmeluksesta, joka orjuuttaa ihmisiä ja tuhoaa heiltä ilon, rauhan, toivon ja rakkauden sekä tekee ihmisten yhteiselämän ajoittain käsittämättömän kauheaksi ristiriitojen ja sotien tuhotessa ihmiselämää. Lopulta synti vie ihmisen kohti vääjäämätöntä kuolemaa. Synnissä elävän ih-

misen kuolema alkaa jo eläessä hengellisenä kuolemana. Sen ensimmäiset ihmiset Aadam ja Eeva kokivat rikottuaan Jumalan tahtoa vastaan. Heidän viattomuutensa vaihtui häpeään, syyllisyys synnytti pelon, joka ajoi heidät pakenemaan Jumalan pyhyttä. Edelleen hengellinen kuolema näkyi siinä, että ihminen alkoi väistää omaa vastuutaan ja etsiä syyllisiä toisista ihmisistä ja viime kädessä Jumalasta. Ihminen alkoi vihata Jumalaa, joka oli kuitenkin suunnattomassa hyvydessään valmistanut heille paratiisin asuttavaksi ja tyydyttänyt kaikki heidän tarpeensa.

Mikään näistä synnin kauheista seurauksista ei kuitenkaan ole pahinta. Hirveintä ihmisille on joutua Jumalan vihan alaiseksi. *Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa. (18)*

Jumala on pyhä, vanhurskas ja oikeudenmukainen. Hän ei voi sietää mitään syntiä eikä pimeyttä. Vaikka hän suuressa kärsivällisyydessään jaksaa vielä odottaa ihmisten kääntymistä ja paluuta luokseen, lopulta Jumala vihan alle jäävän ihmisen osana on hirvittävä iankaikkinen kuolema Jumalan tulessa:

"Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojal-le, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään." (Joh. 3:36)

Joka hylkää Mooseksen lain, sen on armotta kuoltava kahden tai kolmen todistajan sanan nojalla. Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen ansaitseekaan mielestän-ne se, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan, pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hä-net on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä! Mehän tunnemme hänet, joka on sanon-nut: "Minun on kosto, minä olen maksava", ja vielä: "Herra on tuomitseva kansan-sa." Kauhistuttavaa on langeta elävän Jumalan käsiin. (Hepr. 10:28-31)

"Mutta pelkurien ja epäuskoisten, saastaisten ja murhaajien, haureellisten ja noitien, epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valehtelijoiden osa on tulisessa, rikkiä palavas-sa järvessä. Tämä on toinen kuolema." (Ilm. 21:8)

Rangaistuksen täytyy tulla

Jumalasta erossa oleva ihminen saattaa kyllä kaivata pelastusta ja apua ongelmiin-sa, joita synti hänen elämänsä on tuonut, mutta harva tajuaa sen, mikä on hänen syvin ongelmansa: Jumalan vihan, joka on hänen päällään. Jumala on niin pyhä ja oikeudenmukainen, että Hänen olemuksensa vaatii, että kaikki synti ja pahuus pois-tetaan. Synnin poistamiseen ei ole mitään muuta tietä kuin rangaistus. Jos ihmis-kunnan historiaan lopulta jäisi mitään syntiä, jota ei olisi rangaistuksella sovitettu, Jumala ei olisi enää Jumala. Jokainen ihminen on synnin tähden syntymästään asti Jumalan pyhän vihan alainen.

Lausuma: "Jumala vihaa syntiä, mutta rakastaa syntistä ihmistä" on puolitotuus. Jumala ei vihaa vain syntiä vaan myös jokaista synnin tekijää, sillä synti ei ole jotain ihmisen persoonasta erillistä ikään kuin syöpä, joka voitaisiin sopivalla leikkauksella poistaa. Ihminen itse on synnin harjoittaja ja hän on vastuussa omasta elämästään Jumalan pyhien kasvojen edessä. Ellei Jumala itse olisi valmistanut Poikansa sovittavassa kuolemassa, jossa synti sai täyden rangaistuksensa, meille pelas-tuksen tietä, ainoa oikeudenmukainen ja johdonmukainen asia olisi ollut, että jokainen ihminen joutuisi kadotukseen, Jumalan iankaikkisen oikeudenmukaisuuden toteuttamaan pyhään tuleen. Rangaistus tuottaa oikeuden ja poistaa synnin. Silloin Jumala osoitetaan olevan oikeassa kaikessa toiminnassaan. Jumalan pyhässä

vihassa syntistä kohtaan on kysymys Hänen kunniansaan, siitä että Hän on todellakin Jumala.

Pelastus vihan alta armon alle

Viime kädessä Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa on kysymys siitä, että Jumala pelastaa oman Poikansa uhrin tähden ihmiset oman vihansa alta armonsa alle. Jumala siis todellakin vihaa syntistä ihmistä, mutta samalla rakastaa häntä käsittämättömän suuren uhrin antavalla rakkaudellaan. Kun ihminen evankeliumiin uskomalla pääsee Jumalan vihan alta vapaaksi, hänessä syttyy samalla Pyhän Hengen synnyttämä viha kaikkea sitä syntiä kohtaan, mitä Jumalakin vihaa.

Totuus vääryyden vallassa

Syy Jumalan vihalle on siinä, että ihmiset pitävät totuutta vääryyden vallassa. Kysymys ei siis ole siitä, etteivätkö ihmiset tietäisi totuutta. He tietävät sen, mutta rakkautensa syntiin ja vääryyteen he haluavat tukahduttaa totuuden sydämestään. Paavali osoittaa, millaista prosessia hyödyntäen ihmiset onnistuvat tukahduttamaan totuuden:

Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi. (21-22)

Tie tyhmyyteen ja sydämen pimeyteen ei alkanut siitä, että ihmiset olisivat ensin alkaneet harjoittaa kaikenlaista vääryyttä, vaan siitä, että he hylkäsivät totuuden Jumalasta ja lakkasivat siksi kunnioittamasta ja kiittämästä Jumalaa siitä kaikesta hyvästä, jota Hän runsaasti heille kaiken aikaa antaa. *He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. (25)*

Samasta asiasta Paavali kirjoittaa Tessalonikan seurakunnalle puhuessaan lopun ajan laittomuuden leviämisestä ennen Antikristuksen tuloa näin:

Tuon laittoman tuleminen tapahtuu Saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla tunnusteoin ja ihmein, kaikin vääryyden viettelyksin niille, jotka joutuvat kadotukseen, koska he eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen voidakseen pelastua. Siksi Jumala lähettää heille voimakkaan eksytyksen, niin että he uskovat valheeseen, jotta kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuuteen vaan ovat mieltyneet vääryyteen. (2. Tess. 9-12)

Tie alaspäin

Aadamin ja Eevan lankeemus alkoi siitä, että he halusivat tulla Jumalan kaltaisiksi. Vastaavasti ihmisen totuuden torjunta lähtee liikkeelle siitä, että hän kuvittelee tietävänsä itse paremmin kuin Jumala. Hän haluaa nostaa itsensä kaiken mitaksi ja keskipisteeksi. Lopulta hän menettää totuuden. Kaikki muuttuu suhteelliseksi. Jokainen saa luoda oman totuutensa. Kun mitään yleispätevää totuutta ei enää hyväksytä, niin jokainen saa sitten toteuttaa itseään täysin vapaasti. Mutta todellisuudessa tuo vapaus Jumalasta, vapaus totuudesta johtaa himojen orjuuteen, niin kuin jaksomme loppuosa osoittaa. Moraalinen rappio, jonka näemme kaikkialla ympärillämme kuin syntymättömiä ihmisiä tapetaan, väkivalta kukoistaa, ihmissuhteet ovat riekaleina, on seurausta Jumalan totuudesta luopumisesta. Me elämme juuri sellaista aikaa,

mistä Paavali varoittaa. Luvun loppuosa on täydellinen kuvaus tämän päivän Suomesta ja maailmasta.

Jumala hylkää ihmisen syntiin

Paavali osoittaa, että moraalinen rappio, jonka keskellä suunnattoman moni ihminen joutuu maistamaan syntiensä harjoittamisen katkeria hedelmiä, on itse asialla osa Jumalan vihan ilmenemistä:

Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa. (24) Kun Jumalan totuus hyljättiin, Jumala hylkäsi ihmiset seksuaalisten himojensa valtaan. Suunnattomassa rakkauden janossa ihminen kuvittelee, että seksuaalisten himojen tyydyttäminen toisi hänelle onnen. Mutta lukuisten rikki menneiden ihmissuhteiden jälkeenkään onnea ei löydy, rakkauden janosta ilman Jumalaa tulee tuskan aihe. Kun Jumala hylkää ihmisen tuollaiseen tilaan siihen, sisältyy kuitenkin vielä kutsu parannukseen. Maistamalla synnin seurausten myrkkypikaria sydäimestä saattaa nousta vielä kaipausta todellista puhtautta ja aitoa rakkautta kohti.

Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät keltovottoman mielen valtaan tekemään sopimattomia. (28) Synnin harjoittamista edelleen jatkaessaan Jumala nostaa rajoittavan ja varjelevan kätensä lopullisesti pois, niin että ihmisten elämä sortuu syvälle kaikkinaiseen pahuuteen:

He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateut-ta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkisyyttä. He ovat juorujen levittäjiä ja pannellejoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylimielisiä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkauttomia ja armottomia. (29-31)

Moraalinen rappio

Nykysuomalainen väittää, että ei hän tarvitse hyvän ja moraalisen elämän toteuttamiseen kristillistä etiikkaa, hän voi itse päättää, mikä on hyvää ja mikä paha. Tai hän ylpeillen väittää nousseensa kaiken hyvän ja pahan yläpuolelle ja ilmaisee sillä vihaavansa syvästi Jumalaa, joka pyrkii rajoittamaan hänen vapauttaan. Niin tehdessään hän sulkee vain silmänsä siltä pimeydeltä, joka kumpuaa hänen sydämes-tään ja joka rehoittaa yhteiskunnassa hänen ympärillään.

Hänen alamäkeään ja rappiotaan tiellä pois Jumalan totuudesta kuvaa loppujae:

Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista teke-vät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ainoastaan itse tee niin vaan myös osoitta-vat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin. (32)

Suomalainen mies on pornon orja. Hän nauttii väkivaltavihteestä ja peukuttaa hirvit-tävyyksille. Televisio ja internet on täynnä saastaa ja pahuutta, joista katselijat naut-tivat.

Yleinen ilmoitus

Mikä sitten on se totuus, jonka suomalainen on hylännyt ja mitä hän pitää vääryy-den vallassa? Mikä on se totuus, josta luopuessaan yhteiskunta rappeutuu ja lopul-ta sortuu? Miksi se totuus on niin äärimmäisen tärkeä, että siitä luopuvien yllä lepää Jumalan viha?

Kysymys on niin sanotusta Jumalan ”yleisestä ilmoituksesta”. Se on sellaista Jumalan itsensä ilmoittavaa toimintaa, joka kohdistuu jokaiseen ihmiseen aivan riippumatta siitä, millaisissa oloissa tai minkälaisessa kulttuurissa hän elää tai millainen uskonto hänen yhteiskunnassaan on vallitsevana. Yleinen ilmoitus on Jumalan puhetta ihmissydämelle, jota hän ei voi olla havaitsematta ja johon hänen on myös pakko ottaa kantaa. Samoin kuin Jumalan erityinen ilmoitus Raamatussa ja Jeesuksessa Kristuksessa, se voidaan toki torjua ja tukahduttaa. Koko läntisen maailman kristinuskosta luopuminen ei syvimmiltään ole kristinuskosta luopumista, koska valtaosa ihmisistä ei ole koskaan evankeliumia ottanutkaan vastaan. Kysymys on yleisen ilmoituksen tukahduttamisesta aivan samoin kuin ei-kristillisissä uskonnoissakin. Nehän eivät suinkaan nouse Jumalan yleisestä ilmoituksesta vaan nimenomaan pyrkivät tukahduttamaan sitä.

Luomisteot

Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän keskuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille, sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan.(19-20)

Jumalan näkymättömyys, Hänen voimansa ja jumaluutensa ovat jokaisen ihmisen mahdollista havaita Jumalan luomisteoissa. Riittää, kun katselee pientä kukkaa tai lintua tai tähtitaivasta, aavaa myrskyävää merta, mahtajia vuorijonoja tai pienen vauvan ihmeellisyyttä. Jumalan käsittämättömän suuri viisaus ja Hänen ääretön voimansa ovat aivan ilmeiset. Jumalan suunnitelmallisuuden turhentamiseen tarvitaan käsittämättömän kovaa uskoa evoluutioon ja sattumaan, joka ei lopulta selitä mitään.

Jumalan huolenpito

Jumala yleinen ilmoitus ei kuitenkaan rajoitu vain ulkoisten havaintojen tekemiseen. Hänen luomistekojensa vaikutus on jokaisen ihmisen arkipäivää käytännössä. Päävali julisti Lystrassa:

”Me julistamme teille evankeliumia, että kääntyisitte näistä turhanpäiväisistä jumalista elävän Jumalan puoleen, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien pakanakansojen kulkea omia teitään. Kuitenkaan hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään vaan on tehnyt teille hyvää. Hän on antanut taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja on ravinnut teidän sydämenne ruoalla ja ilolla.” (Ap.t. 14:15-17)

Se, että saamme nauttia hyvää, syödä ruokamme ja iloita avioliitostamme ja lapsistamme, ovat Jumala puhetta, jolla Hän haluaa kääntää huomiomme omaan hyvyyteensä. Jumala puhuu kaiken aikaa elämämme tapahtumissa ja kansojen kohtalossa.

Omatunto

Jos Jumalan luomisteot ja Hänen hyvyytensä arkielämässämme onnistuttaisiinkin ohittamaan, omantunnon toiminnassa tapahtuvaa Jumalan puhetta ei kukaan voi sivuuttaa, vaikka onnistuisikin pitkässä juoksussa paaduttamaan sen täysin:

Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia olekaan, ovat itse itselleen laki. Näin he osoittavat, että lain vaatimukset on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omatuntonsakin todistaa ja heidän ajatuksensa yhdessä syyttävät tai myös puolustavat heitä sinä päivänä, jona

Jumala minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta. (Room. 2:14-16)

Tuomio tulee

Jokainen ihminen tietää olevansa vastuullinen Jumalan edessä. Jokainen pelkää myös kuolemaa siksi, että tietää omantunnon vaatimusten perusteella, että lopulta edessä on tuomio Jumalan kasvojen edessä: *Siksi he eivät voi mitenkään puolustautua. (20)* Viimeisellä tuomiolla yksikään ihminen ei voi puolustautua sillä, ettei tiennyt Jumalan tahtoa: *He tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, (32)* että synnin harjoittajaa kohtaa tuomio ja rangaistus.

Jumala ilmoittaa siis itsensä vastaan sanomattomasti, mutta silti ihmiset kääntävät Hänelle selkensä ja kulkevat omia teitään Jumalasta piittaamatta – sehän on synnin olemus. Yleinen ilmoitus toimii viimeisellä tuomiona perusteena sille, miten tuomitaan ne ihmiset, jotka eivät ole esimerkiksi kuulleet koskaan evankeliumia. Yleinen ilmoitus kuuluu siis jaossa laki – evankeliumi lain piiriin. Kukaan ei voi se perusteella pelastua, koska kukaan ei ole koskaan kyennyt Jumalan vanhurskautta säädöksiä noudattamaan syntiin lankeemuksen tapahduttua. Jos siis jokainen ihminen joutuisi kadotukseen, toteutuisi vain oikeus ja vanhurskaus. Mutta Jumala on suuressa rakkaudessaan ja armossaan valmistanut hukkumaan tuomitulle ihmiselle pelastuksen Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa.

Yukarin tie

Tutustuimme 23 -vuotiaaseen Yukari Fujii nimiseen neitoon tapaninpäivänä 1991, kun hän ilmestyi olohuoneeseemme Kuopioon todellisiin paukkupakkasiin. Hän oli silloin Osakassa sosiaalialan oppilaitoksessa aivan opintojensa loppusuoralla. Hänen kurssillaan opiskeli myös Ananin seurakunnassa 6 vuotta aiemmin kastettu Emi Watanabe. He olivat ystäväystyneet ja päättivät ennen työelämäänsä siirtymistä suorittaa elämänsä ensimmäisen ulkomaanmatkan. Kohteeksi he valitsivat eksoottiselta kuulostavan Suomen, koska Emillä oli siellä tuttuja. Niin he sitten tulivat 10 päivän vierailulle luoksemme.

Heti kättelyssä Yukari lievästi anteeksi pyydellen totesi, että hän on buddhalainen eikä mikään kristitty niin kuin hänen ystävänsä Emi. Hänen ilmoitukseensa sisälsi myös tiettyä uteliaisuutta siitä, millainenhan tämä "kristillinen" Suomi ja millaista meidän kristityn perheen elämä mahtaa olla. Toisaalta siihen lienee sisältynyt äänen lausumaton pyyntö: "Yrittäkää hyväksyä minut tällaisenani älkääkää yrittäkää käännättää minua kristinuskoon."

Perheellämme on ollut tapana pitkään tutkia yhdessä Raamattua japaniksi aamuisin ja otimme vieraamme heti tähän kuvioon mukaan. Yukarikin tuntui sulavan jutellesamme kaikenlaista avoimen Raamatun äärellä. Eräässä keskustelussa hän kertoi mielenkiintoisen tunnustuksen:

"Vaikka isäni ja äitini opettivat minut rukoilemaan päivittäin buddhalaisen kotialttarin edessä esi-isien henkiä ja temppeleissä epälukeista sintojumalten joukkoa ja vaikka en olekaan koskaan käynyt kirkossa enkä lukenut Raamattua, olen silti pienestä pitäen tiennyt, että on olemassa vain yksi Jumala, joka 'asuu' minussa, koska omassa tunnossani tunnen Jumalan äänen."

Yukari kyselikin usein, olisiko mitään syytä miksi hänen pitäisi tulla kristityksi ja päästä Jumalan tuntemiseen Kristuksen kautta, sillä hänhän jo tunsikin Jumalan. Olen vakuuttunut siitä, että hän uskoi aivan oikeaan Jumalaan. Tämä usko perustui Jumalan yleiseen ilmoitukseen luomisessa, omantunnon toiminnassa ja elämänkohtaloissa. Viimeksi mainittua hänen elämässään edusti se, että hänen veljensä oli syvästi kehitysvammainen. Tätä Jumalan yleistä ilmoitusta ei japanilainen buddhalaisuus eikä shintolaisuus ollut missään vaiheessa kyenneet tukahduttamaan hänen sisimmästään. Jumalan yleinen ilmoitus antaa oikean - vaikkakaan ei pelastukseen riittävää - kuvan Jumalasta. Se on liittymäkohta evankeliumin julistukselle, mutta buddhalaisuus tai muut uskonnot voivat erittäin tehokkaasti myös tukahduttaa sen. Selitin Yukarille, että ketään ei viime kädessä auta oikeakaan tieto Jumalasta, ellei hän pääse Jumalan elävään yhteyteen, ellei hän saa syntejensä anteeksi, ellei hän saa varmuutta iankaikkisen elämän osallisuudesta ja ellei hän pääse sydämen pohjia myöten maistamaan Jumalan rakkauden suuruutta, joka on ilmestynyt Kristuksen uhrissa Golgatalla.

Mietin sitten, mikä mahtaisi saada Yukarin todella kiinnostumaan evankeliumista ja siitä, mitä se saa aikaan ihmisessä. Siksi päätin viedä hänet ja Emin Invalidiliiton palvelutaloon Kuopiossa tapaamaan Seija Turusta, joka oli jo 20 vuotta ollut rikoksen uhrina kaulasta alaspäin täysin halvaantunut. Hänen luotaan he kävelivät sanattomina ulos. Vasta illalla he kykenivät pukemaan hämmästyksensä sanoiksi. Heistä oli käsittämätöntä kuulla Seijan kertovan:

"Olen onnellinen. Vietän täällä iloisia ja onnellisia päiviä. En tosin soisi kenellekään liikuntakyvyttömyyttä, mutta silti olen onnellinen. Saan nimittäin elää yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tiedän sitä paitsi saavani uuden ylösnousemusruumiin, kun pääsen taivaalliseen uuteen olotilaan tämän ajan jälkeen."

Yukari ja Emi näkivät, miten Seijan koko olemus huokui iloa, rauhaa ja toivoa. Heidät yllätti vuoteeseen sidotun rakkaus. Hänen sanoillaan oli ilmeistä katetta. Illalla he kyselivät, mistä he voisivat löytää samanlaisen onnen.

Ystävykset palasivat Japaniin ja kiireinen työ kehitysvammaisten lasten kodissa vei Yukarin mukanaan. Mutta silloin tällöin hän luki saamaansa Uutta testamenttia ja kävi muutamassa kristillisessä tilaisuudessaakin. Mutta hän oli edelleen buddhalainen. Hänen kiinnostuksensa kristinuskoa kohtaan pysyi ulkopuolisen, sivustakatsojan mielenkiintona.

Sitten tuli 17.1.1995 ja raju maanjäristys Kobeen. Yukari joutui näkemään hävityksen ja ahdistuksen ympärillään. Kuoleman pelko hänen sydämessään nousi tietoisuuteen.

Maaliskuun lopussa hän päätti luopua työpaikastaan, koska ei tullut toimeen hoitokodin johtajan kanssa. Juttelimme toukokuussa siitä Osakassa käydessäni. Totesimme, ettemme voi vaatia toisten ihmisten muuttumista, mutta itse ehkä voisimme muuttua selviytyäksemme toisten kanssa paremmin. Pian Suomeen palattuani sain Yukarilta kirjeen: "Olet oikeassa, minun pitäisi muuttua, mutta miten se olisi mahdollista. Minusta tuntuu, että kokosydämisistä yrityksistäni huolimatta en kykene muuttamaan paremmaksi."

Toukokuussa Yukari ja Emi tekivät pikapäätöksen. He tulevat toistamiseen Suomeen, tällä kertaa nähdäkseen Suomen kesän. Kesäkuun 20. päivä heidän koneen-

sa laskeutui Helsinki-Vantaan lentokentälle ja jo matkalla Ryttylään oli keskustelu käynnissä: "Kuule Yukari, vaikka sinä et kykenekään itseäsi muuttamaan, Jeesus Kristus kykenee siihen, Hän voi antaa Sinulle aivan uuden elämän."

Illalla 22.6. Yukari ja Emi olivat vetäytyneet jo yöpuulle Ryttylän kartanon vanhan päärakennuksen toisessa kerroksessa. Mutta keskustelu alkoi kulkea jälleen Jeesukseen Kristukseen. Yukari tajusi, että hänelle ei riittäisi enää se, että hän on ulkopuolisena tarkkailijana kiinnostunut kristinuskosta. Hänen on otettava selkeä kanta Jeesukseen, joko puolesta tai vastaan. Sinä iltana hän teki ratkaisunsa. Hän halusi tulla kristityksi, hän halusi kristillisen kasteen.

Aamulla Emi ja Yukari ilmaantuivat meille kertomaan uutisen ja esittivät pyynnön: "Voisiko Yukari saada kasteen vielä Suomessa ollessaan - aikaahan oli vielä runsas viikko?" Kerroimme, että kasteessa on kysymys myös seurakuntayhteydestä ja että sitä varten tarvittaisiin myös riittävä kasteopetus. Soitimme siksi Yukarin kotia lähellä sijaitsevan Himejin ev.lut. seurakunnan pastori Hironolle ja pyysimme häntä antamaan kasteopetuksen ja kastamaan sitten Yukarin sopivana ajankohtana. Ilmielin hän otti pyynnön vastaan.

Yukari palasi Japaniin ja ensi töikseen soitti kaikille ystävilleen: "Minusta tulee pian kristitty." Kaikki suhtautuivat asiaan ikään kuin Yukari olisi mennyt Suomessa sekaisin. Itse hän ymmärsi kyllä heidän asenteensa, mutta ei voinut sydämensä ilolta olla kertomatta asiaa heille. Kodissa häntä odotti hillitty vastustus. Mutta Jumalan sana alkoi aueta ihmeellisellä tavalla. Kasteopetuksen tunnit hän äänitti kaseteille voidakseen kuunnella niitä uudelleen. Vaikka sydämessä edelleen vanha luonto, lihakin, oli tallella, uusi suhde Herraan osoittautui suuremmaksi. Ilo täytti sydämen.

Lokakuun 29. päivänä Yukari kastettiin Himejin kirkossa. Häneltä tuli iloinen ja kiitollinen viesti asiasta. Hän on hyvää vauhtia oppimassa Kristuksen todistajan tehtävää niin läheisilleen kuin kauempana oleville. Hän uskoo, että kärsivällinen rukous on vievä vielä hänen vanhempansakin Herran yhteyteen.

Tammikuussa 1997 Yukari vieraili kolmannen kerran Suomessa ja antoi oman todistuksensa uskoon tulostaan mm 400 nuorelle Ryttylän uudenvuoden tapahtumassa.

Entä sinä?

Oletko sinä kuullut ja nähnyt, miten Jumalan on ilmoittanut sinulle itsensä? Miten sinä olet vastannut, kun omatuntosi on syyttänyt sinua synneistäsi? Oletko ollut valmis kääntymään omilta teiltäsi Jumalan puoleen vai oletko jakanut edelleen Jumalasta piittaamatta. Jumala etsii sinua yhä tänään.

Jos tajuat, että syntisi on viemässä sinut kohti Jumalan tuomiota, niin olet hyvällä paikalla. Niille, jotka taipuvat totuuden edessä, Jumala on valmistanut pelastuksen Jeesuksen Kristuksen ottaessa sinunkin syntisi rangaistuksen kannettavakseen Golgatan ristillä, jotta sinäkin saisit anteeksi ja pääsisit vapaaksi. Hän kukisti myös synnin ja kuoleman ja Saatanan vallan ylösnousemisellaan. Siksi sinuakin varten on valmistettu pelastus. Huuda siksi Jeesusta avukseksi, niin pääset osalliseksi pelastuksesta. Saata uuden elämän Jeesuksen kanssa. Herra kutsuu sinua tänään luokseen!

Jos olet jo Jumalan lapsi, Herra kutsuu sinua kertomaan pelastuksen evankeliumia niille, jotka kulkevat yhä sydämensä pimeydessä selkä Jumalaan päin. Herra haluaa pelastaa ihmiset oman vihansa alta armon alle.

